

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-8(4)/13/JS

Warszawa, 21 lutego 2013 r.

DECYZJA DIH-1/ 12 /2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 oraz ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Artura Mrozińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „ARTEK” Centrum Dystrybucji Mięsa, Wędlin i Drobiu Mroziński Artur w Zielonej Górze, od decyzji Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 21 grudnia 2012 r. (nr akt sprawy: ZZG.8361.105.2012), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 4.200,00 zł (słownie: cztery tysiące dwieście złotych) z tytułu ponownego wprowadzenia do obrotu siedmiu partii wędlin oferowanych do sprzedaży bez opakowań, nieodpowiadających jakości handlowej określonej w przepisach prawa żywnościowego, ze względu na nieprawidłowe oznakowanie **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 30-31 października 2012 r. przez inspektorów reprezentujących Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej również „Lubuskim WIIH”, w sklepie mięsnym „Żubr” przy ul. Podgórznej 43 w Zielonej Górze, należącym do przedsiębiorcy Artura Mrozińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „ARTEK” Centrum Dystrybucji Mięsa, Wędlin i Drobiu Mroziński Artur z siedzibą w Zielonej Górze, zwanego dalej również „strona”, zakwestionowano sposób oznakowania siedmiu partii wędlin oferowanych bez opakowań o łącznej wartości 1.184,93 zł, tj.:

- kielbasę z czosnkiem w ilości 15 kg w cenie 13,99 zł/kg;
- kaszanekę lubuską w ilości 4 kg w cenie 11,90 zł/kg;
- kielbasę polską wędzoną w ilości 4,5 kg w cenie 27,99 zł/kg;
- parówki z filetem kurczaka w ilości 13 kg w cenie 15,99 zł/kg;

- parówki z cielęciną w ilości 4,5 kg w cenie 23,90 zł/kg;
- kielbasę śląską wieprzową w ilości 20 kg w cenie 16,99 zł/kg;
- kielbasę białą surową w ilości 7 kg w cenie 20,90 zł/kg

z uwagi na brak w miejscu sprzedaży na wywieszkach dotyczących tych wędlin wykazu składników, co stanowiło naruszenie § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz.U. Nr 137, poz. 966 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania środków spożywczych”. Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 31 października 2012 r. (nr akt kontroli: ZŻG.8361.105.2012), podpisanym bez zastrzeżeń przez osobę upoważnioną do reprezentowania kontrolowanego .

W związku z powyższym, pismem z dnia 26 listopada 2012 r., Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił przedsiębiorcę Artura Mrozińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „ARTEK” Centrum Dystrybucji Mięsa, Wędlin i Drobiu Mroziński Artur w Zielonej Górze o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu nieprawidłowo oznakowanych siedmiu ww. partii wędlin oraz o przysługującym stronie prawie do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z tego prawa.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 21 grudnia 2012 r. (nr akt sprawy: ZŻG.8361.105.2012), Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzył, w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 oraz ust. 3 i 4 ustawy o jakości handlowej, ww. przedsiębiorcy Arturowi Mrozińskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą „ARTEK” Centrum Dystrybucji Mięsa, Wędlin i Drobiu Mroziński Artur w Zielonej Górze, karę pieniężną w wysokości 4.200 zł.

Pismem z dnia 10 stycznia 2013 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania pierwszej instancji albo przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia. Zaskarżonej decyzji strona zarzuciła:

- obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 40a ust. 1 pkt 3 i ust. 4 ww. ustawy, poprzez błędną ich wykładnię i zastosowanie,
- naruszenie art. 77 i 78 Kpa § 1 , poprzez niewyczerpujące zebranie i rozpatrzenie materiału dowodowego w sprawie oraz nierozpatrzenie uzasadnionych wniosków dowodowych zgłaszanych przez stronę postępowania;
- naruszenie art. 7 i art. 80 Kpa., poprzez błędne stosowanie zasady swobodnej oceny dowodu w tym niewłaściwą i arbitralną ocenę całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

Pismem z dnia 25 stycznia 2013 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Artura Mrozińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „ARTEK” Centrum

Dystrybucji Mięsa, Wędlin i Drobiu Mroziński Artur w Zielonej Górze, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i w piśmie z dnia 4 lutego 2013 r. zarzuciła decyzji Lubuskiego WIIH naruszenie art. 8 Kpa, a na potwierdzenie tej tezy wniosła o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka – osoby reprezentującej stronę w trakcie kontroli na okoliczności związane z przebiegiem kontroli przeprowadzonej przez Lubuskiego WIIH.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Oznakowanie środków spożywczych, jak wynika z art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej, jest jednym z elementów jakości handlowej.

W myśl art. 6 ust. 1 ustawy o jakości handlowej artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu są oznakowane.

Wymagania dotyczące sposobu oznakowania wędlin oferowanych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży zostały określone w rozporządzeniu w sprawie znakowania środków spożywczych. Przepis § 17 ust. 1 pkt 2 tego rozporządzenia stanowi, że w miejscu sprzedaży środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, oprócz nazwy środka spożywczego na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego podaje się w przypadku wędlin dodatkowo wykaz składników.

Ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia, na mocy art. 40a ust. 5 tej ustawy stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów. Ponadto, zgodnie z art. 40a ust. 3, kto wprowadza ponownie do obrotu produkt tego samego rodzaju, który nie odpowiada jakości handlowej ze względu na tę samą wadę, podlega karze pieniężnej ustalonej - w zależności od stwierdzonej wady - zgodnie z ust. 1 pkt 3 lub 4, podwyższonej o wysokość kar nałożonych w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w sklepie mięsnym „Żubr” przy ul. Podgórznej 43 w Zielonej Górze, należącym do przedsiębiorcy Artura Mrozińskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „ARTEK” Centrum Dystrybucji Mięsa, Wędlin i Drobiu Mroziński Artur w Zielonej Górze, stwierdzono, że wprowadzone do obrotu siedem ww. partii wędlin nie spełniało wymagań określonych w § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, z uwagi na brak w miejscu sprzedaży, na wywieszkach dotyczących tych wędlin, wykazu składników.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzył stronie w drodze decyzji karę za wprowadzanie do obrotu artykułów rolno-spożywcze o niewłaściwej jakości handlowej.

W opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalenia kontroli odnoszące się do braku oznaczeń siedmiu ww. partii wędlin wskazywały na popełnienie czynu opisanego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, a więc były podstawą do wymierzenia kary określonej w tym przepisie.

Odwołując się od decyzji strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania pierwszej instancji albo jej uchylenie i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia. Strona zarzuciła zaskarżonej decyzji naruszenie przepisu art. 40a ust. 1 pkt 3 i ust. 4 ustawy o jakości handlowej oraz art. 77 i 78 Kpa. § 1, a także art. 7 i art. 80 Kpa.

W pierwszej kolejności strona zakwestionowała stan faktyczny twierdząc, że wędliny, wbrew ustaleniom organu pierwszej instancji, były prawidłowo oznakowane. Strona twierdzi, że wymagane informacje znajdowały się na drugiej stronie wywieszek ze względu na ich niewielkie rozmiary i w każdej chwili na żądania konsumenta pracownicy sklepu mogli udzielić informacji. W związku z tym, w opinii strony, wymierzenie kary w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 było nieuzasadnione.

Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK zauważa, że osoba reprezentująca stronę w czasie kontroli podpisała bez zastrzeżeń protokół kontroli zawierający faktyczne ustalenia. Z protokołu kontroli z dnia 31 października 2012 r. (nr akt kontroli: ZŻG.8361.105.2012) wynika, że przy siedmiu partiach ww. wędlin bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży brak było wykazu składników. W toku kontroli, na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 5 ustawy o Inspekcji Handlowej inspektorzy zażądał niezwłocznego usunięcia stwierdzonych uchybień, poprzez podanie na wywieszkach zakwestionowanych wędlin wykazu składników. Żądanie zostało wykonane w toku kontroli. Zatem stan faktyczny, udokumentowany w aktach kontroli przez Lubuskiego WIIH nie budził zastrzeżeń.

Następnie strona podniosła, że usuwając stwierdzoną w toku kontroli nieprawidłowość poprzez umieszczenie wykazu składników na wywieszkach dotyczących wędlin oraz wobec braku stwierdzenia innych uchybień, miała poczucie, iż nie grozi jej wymierzenie kary na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej.

Ustosunkowując się do powyższego Prezes UOKiK zauważa, że przyjęte przez ustawodawcę brzmienie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej wprowadza mechanizm polegający na tym, iż każdy, w stosunku do kogo zostanie spełniona przesłanka

wprowadzania do obrotu artykułów rolno – spożywczych nieodpowiedniej jakości podlega karze określonej w tym przepisie.

Wysokość tej kary, stosownie do art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, zależy od stopnia szkodliwości czynu, stopnia zawinienia, zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów. Zatem katalog czynników jakie należy brać pod uwagę przy wymierzaniu kary jest zamknięty, co oznacza że usunięcie nieprawidłowości przez stronę w toku kontroli na żądanie inspektorów reprezentujących Lubuskiego WIIH, a także brak innych uchybień w toku kontroli pozostają bez wpływu zarówno na samo wymierzenie kary, ani też jej wysokość.

Dodać należy, że w myśl art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. *ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności* (Dz. U. L 31 z 1.2.2002, s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 178/2002*”, każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym: producent, przetwarzający czy dystrybutor, obarczony jest obowiązkiem zapewnienia w przedsiębiorstwie, będącym pod jego kontrolą, zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W niniejszej sprawie bezsporny jest fakt wprowadzenia do obrotu przez stronę produktów niespełniających wymagań jakości handlowej, w związku z czym wymierzona została kara pieniężna przewidziana w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej.

Odnosząc się do kolejnego zarzutu strony dotyczącego wysokości wymierzonej kary w oparciu o błędną, jej zdaniem, wykładnię korzyści majątkowej Prezes UOKiK zauważa, że ustalenie korzyści majątkowej tak jak proponuje to strona (jako różnicy między ceną detaliczną a kosztami działalności) nie znajduje odzwierciedlenia w dotychczasowym orzecznictwie sądów administracyjnych. Przyjęcie przez organ Inspekcji Handlowej cen detalicznych partii produktów nieodpowiadających jakości handlowej dla określenia korzyści majątkowej, która mogłaby być uzyskana ze sprzedaży wprowadzonych przez stronę do obrotu zakwestionowanych partii wędlin, a w konsekwencji ustalenia podstawy do oszacowania wysokości kary pieniężnej, należy uznać za prawidłowe, jak wynika przykładowo z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 maja 2012 r., sygn. II GSK 684/11.

Określenie wartości korzyści majątkowej z uwzględnieniem kosztów, które ponosi przedsiębiorca wykraczałoby poza ramy i cele ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. Ponadto wiązałoby się każdorazowo z koniecznością przeprowadzenia analizy finansowej całego przedsiębiorstwa, obejmującej nie tylko koszty produkcji sprzedawanych towarów, ale także koszty amortyzacji urządzeń czy wynagrodzenia pracowników. Uwzględnienie kosztów poniesionych przez przedsiębiorcę spowodowałoby tylko utratę przez niego zysku. W takiej sytuacji trudno byłoby przypisać karze walor odstraszającej.

W wyniku rozpatrzenia sprawy w postępowaniu odwoławczym Prezes UOKiK nie stwierdził wskazanych w odwołaniu naruszeń przepisów postępowania, tj. art. 77 i 78 Kpa § 1, a także art. 7 i art. 80 Kpa. W ocenie organu drugiej instancji, w toku postępowania Lubuski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej podjął wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego uwzględniając interes społeczny i słuszny interes obywateli (tu: konsumentów) materiał dowodowy zgromadzony w sprawie był wyczerpująco zebrany i oceniony, w tym stanowił podstawę do stwierdzenia popełnienia przez stronę czynu określonego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, natomiast decyzja kończąca postępowanie w pierwszej instancji posiada wszystkie elementy wymagane przez Kpa, w tym wyczerpujące uzasadnienie dla podjętego rozstrzygnięcia.

Odnosząc się do zarzutu strony naruszenia przez organ pierwszej instancji art. 8 Kpa Prezes UOKiK uważa, że organ pierwszej instancji prowadził zarówno postępowania kontrolne jak i administracyjne będące rezultatem ustaleń kontroli w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami. Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił, jak wcześniej podkreślano, na wymierzenie stronie kary w ustalonej przez organ pierwszej instancji wysokości.

Należy wskazać, że zgodnie z art. 61 § 1 i 4 przedsiębiorca Artur Mroziński prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „ARTEK” Centrum Dystrybucji Mięsa, Wędlin i Drobiu Mroziński Artur w Zielonej Górze, został zawiadomiony o wszczęciu przez Lubuskiego WIIH postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu nieprawidłowo oznakowanych siedmiu ww. partii wędlin. W piśmie z dnia 26 listopada 2012 r., wszczynającym postępowania strona została prawidłowo poinformowana o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona odebrała pismo w dniu 27 listopada 2012 r. i nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK pragnie podkreślić, że zgodnie z art. 8 Kpa zasada informowania strony nie jest nieograniczona. Przede wszystkim należy podzielić pogląd, że zasada ta znajduje zastosowanie do toczącego się postępowania, a zatem informacje winny dotyczyć praw i obowiązków, o których rozstrzyga się w danym postępowaniu. W przedmiotowej sprawie zaś naruszenie zasady wyrażonej w art. 8 Kpa skarżący wiąże z brakiem udzielenia mu informacji o możliwości wydania decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej w trakcie postępowania kontrolnego, w którym stwierdzono, że wędliny były nieprawidłowo oznakowane - to znaczy, że zarzut braku informacji w istocie dotyczy postępowania innego niż to, w którym wydano zaskarżoną decyzją (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 listopada 2011 r. II GSK 1404/11).

Ponadto należy zauważyć, że w świetle poinformowania strony o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary, trwanie w przeświadczeniu o niskiej szkodliwości stwierdzonego uchybienia, wydaje się bezpodstawne, a zarzut naruszenia przez organ pierwszej instancji art. 8 Kpa należy uznać za nieuzasadniony.

Wobec powyższego Prezes UOKiK postanowił nie uwzględnić wniosku strony o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka – osoby reprezentującej stronę w trakcie kontroli, uznając iż jest on nieuzasadniony. Należy zauważyć, że postępowanie kontrolne zostało zakończone w dniu 31 października 2012 r. podpisaniem protokołu kontroli bez zastrzeżeń przez osobę reprezentującą stronę w trakcie kontroli. Strona ponadto zgodnie z pouczeniem zawartym w protokole kontroli mogła w ciągu siedmiu dni od przedstawienia go do podpisu wnieść do jego treści uwagi. W trakcie postępowania administracyjnego prowadzonego przez organ pierwszej instancji strona również nie składała żadnych wniosków.

Wobec powyższego Prezes UOKiK stwierdził, że zarówno wymierzenie kary pieniężnej w przedstawionym stanie faktycznym, jak i ustalenie jej wysokości, należy uznać za prawidłowe. W przedmiotowej sprawie minimalną karą, jaką mógł wymierzyć stronie Lubuski Inspektor Inspekcji Handlowej było 500 zł, zaś maksymalną 5.924,65 zł. Ponadto zgodnie z art. 40a ust. 3 kto wprowadza ponownie do obrotu produkt tego samego rodzaju, który nie odpowiada jakości handlowej ze względu na tę samą wadę, podlega karze pieniężnej ustalonej - w zależności od stwierdzonej wady - zgodnie z ust. 1 pkt 3 lub 4, podwyższonej o wysokość kar nałożonych w okresie 24 miesięcy przed dniem rozpoczęcia kontroli. Należy zaznaczyć, że kontrolowany był ukarany w drodze decyzji z dnia 8 sierpnia 2011 r. karą pieniężną w wysokości 500 zł. Mając powyższe na uwadze wymierzona w drodze zaskarżonej decyzji kara pieniężna w wysokości 3.700,00 zł została podwyższona o 500 zł i wyniosła 4.200 zł.

Należy również zauważyć, że w świetle przeprowadzonej oceny przesłanek, które należało wziąć pod uwagę przy wymierzaniu kary, tj. stwierdzonego wysokiego stopnia szkodliwości czynu, wysokiego stopnia zawinienia, wysokiego zakresu naruszenia, stwierdzenia ponownego naruszenia przepisów o jakości handlowej i wielkości obrotów strony, kara nie mogła zostać wymierzona w minimalnej wysokości.

Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznał, że wymierzona przez Lubuskiego Inspektora Inspekcji Handlowej kara pieniężna, zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2002, spełni rolę kary skutecznej, proporcjonalnej i odstraszałającej.

W opinii Prezesa UOKiK wysokość wymierzonej kary pieniężnej jest adekwatna do wagi stwierdzonych niezgodności oraz skali działalności ukaranego podmiotu, a przy tym spełni swój skutek prewencyjny i skłoni stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nieuiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2012 r., Poz. 749 z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Pani Renata Baczańska
Kancelaria Adwokatów i Radców Prawnych
Baczańska, Szarata Spółka Partnerska
al. Konstytucji 3 Maja 1
65-001 Zielona Góra
Pełnomocnik Artura Mrozińskiego
prowadzącego gospodarczą pod nazwą „ARTEK”
Centrum Dystrybucji Mięsa, Wędlin i Drobiu
Mroziński Artur w Zielonej Górze
2. Lubuski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp.
3. a/a